

« Η τσάντα στο σχολείο »

ένας ανέξοδος επικοινωνιακός αποπροσανατολισμός του Υπουργείου Παιδείας

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΙΚΟΥ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ ΟΤΙ ΤΙΠΟΤΑ
ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΚΠΛΗΣΣΕΙ ΠΙΑ.

Μόνο ως ειρωνεία και χλεύη ακούγεται το ότι η παραμονή της σχολικής τσάντας στο σχολείο θα βελτιώσει τις ενδοοικογενειακές σχέσεις! Γιατί, κύριε Υπουργέ, τις οικογενειακές σχέσεις τις καταβαρλώνουν και τις διαλύουν η αβεβαιότητα και το μελανό αύριο των παιδιών της, που όσα πτυχία και αν αποκτήσουν θα δουλεύουν με 300 ευρώ το μήνα, αν είναι τυχερά ή δεν έχουν μεταναστεύσει στους καπιταλιστικούς «παραδείσους».

Χρήζει, όμως, πολλαπλής απάντησης η «παιδαγωγική» επέμβαση του υπουργείου στην εκπαιδευτική διαδικασία, αφού κατά πρώτον αφαιρεί τη δυνατότητα των εκπαιδευτικών να επιλέγουν, ως οι πλέον αρμόδιοι να κρίνουν βάσει των εκπαιδευτικών αναγκών και με παιδαγωγικό κριτήριο, πότε θα επιφορτίσουν τους μαθητές τους με σχολικές εργασίες. Έχουμε επιβολή κριτηρίων (ως προσφορά ποιοτικού ελεύθερου χρόνου στους

μαθητές και στις οικογένειές τους χαρακτηρίζονται από το Υπουργείο) από «τα πάνω» και έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία, κριτήρια που μόνο ο ίδιος ο εκπαιδευτικός μπορεί να θέτει όπως το «γιατί», το «πότε», το πώς, και το «πόσο».

Πιστεύουμε πως αυτή η έξωθεν επέμβαση σηματοδοτεί την αρχή κι άλλων επεμβάσεων που καταργούν την παιδαγωγική ελευθερία και στοχεύουν στο να ελέγξουν και να καταστήσουν τους εκπαιδευτικούς απλούς διεκπεραιωτές της λειτουργίας του σχολείου, προοπτική που αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα κάτω από την εφαρμογή της Αξιολόγησης της Σχολικής μονάδας και κατ' επέκταση των εκπαιδευτικών. Πρέπει να επισημάνουμε εδώ πως ότι η συμμετοχή στην Αξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας παρουσιάζεται ως υποχρεωτική, όπως περιγράφεται στα καθήκοντα των εκπαιδευτικών στα πλαίσια της υποχρεωτικής παραμονής 30 ώρες την εβδομάδα στο σχολείο.

Η προσπάθεια του Υπουργείου να εμφανιστεί ότι αναβαθμίζει την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης των μαθητών/μαθητριών δεν μπορεί να αποκρύψει τη συνεχή υποβάθμισή της εξ αιτίας της δεκαετούς σχεδόν αδιοριστίας, της υπερίσχυσης της ελαστικής εργασίας και της προσωρινότητας των εκπαιδευτικών-με ό,τι αυτό συνεπάγεται, με τη συνεχή υποχρηματοδότηση των σχολείων και την, κατά συνέπεια, οικονομική επιβάρυνση της οικογένειας, την εντατικοποίηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και μέσα στην τάξη –ποιος το αρνείται αυτό; - τα τμήματα των 25 μαθητών (!) ακόμα και στις μικρές τάξεις, την απουσία των αντισταθμιστικών δομών και αντισταθμιστικής εκπαίδευσης (ενισχυτική διδασκαλία, παράλληλη στήριξη για κάθε μαθητή που την έχει ανάγκη, δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή), την ογκώδη ύλη των μαθημάτων και την ακαταλληλότητα των αναλυτικών προγραμμάτων και σχολικών βιβλίων που ταλαιπωρούν αναίτια τους μαθητές, την απουσία και ακαταλληλότητα πολλές φορές των σχολικών αιθουσών, εργαστηρίων, βιβλιοθηκών, γυμναστηρίων, χώρων χαλάρωσης, προαύλιων χώρων κλπ.

Το Υπουργείο Παιδείας με δεδομένα τα τεράστια προβλήματα που συνεχώς μεγαλώνουν κάτω από τις μνημονιακές πολιτικές το μόνο που επιδιώκει είναι να δημιουργήσει ανέξοδες εντυπώσεις και να αποπροσανατολίσει γονείς και εκπαιδευτικούς, προσφέροντας χάντρες και καθρεφτάκια.

Η όποια παιδαγωγική καινοτομία, αν ο σκοπός ήταν τέτοιος, δεν θα μπορούσε να προέλθει παρά μόνο από τους εκπαιδευτικούς της τάξης και της πράξης και όχι από αντισταθμιστικά τρικ έναντι των μνημονιακών πολιτικών, που συνεχώς καθιστούν την εκπαίδευση όλο και φτωχότερη και σε ποιότητα και σε ποσότητα.

Άλλωστε, από καθαρά παιδαγωγική-εκπαιδευτική πλευρά, η εμπειρία από τα πάλοι ποτέ 28 Πιλοτικά Σχολεία του Αρσένη που οι μαθητές υποτίθεται τελείωναν τη σχολική δουλειά στο σχολείο, δεν θα έπρεπε να είχε βρει νοσταλγούς και κακέκτυπα.

Οι άνωθεν ανέξοδες υποδείξεις με επικοινωνιακό στόχο δεν μπορούν να άρουν την εκπαιδευτική ανισότητα και τη σχολική αποτυχία που έχουν κοινωνικά-οικονομικά αίτια και ρίζες και που μόνο με πολιτικές που στηρίζουν την εκπαίδευση των λαϊκών αναγκών, την εκπαίδευση των όλων, των ίσων και των διαφορετικών μπορούν να πουν ότι στοχεύουν στο καλύτερο. Πάντως όχι με κοροϊδία! Όσα Σ/Κ και αν διαταχθούν τα σχολεία να κρατούν την τσάντα των παιδιών, τα εκπαιδευτικά ελλείμματα-αποτέλεσμα των μνημονιακών αντιεκπαιδευτικών πολιτικών που σκοτώνουν σχολείο-εκπαίδευση-οικογένεια, δεν μπορούν να αντισταθμιστούν!

Κατά συνέπεια, οι εκπαιδευτικοί είναι οι μόνοι αρμόδιοι και ικανοί κρίνοντας τις ανάγκες των μαθητών τους και λαμβάνοντας υπόψη τις όποιες ιδιαιτερότητές τους να αποφασίσουν για τις σχολικές εργασίες στο σπίτι, μακριά από εντυπωσιασμούς και επιδερμικές προσεγγίσεις. Με αυτό το κριτήριο μέσα στις προβληματικές και αντίξοες συνθήκες της σχολικής καθημερινότητας, θα συνεχίσουν με την παιδαγωγική ευαισθησία που τους διακρίνει να αντιμετωπίζουν τις όποιες προκλήσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας γνωρίζοντας το «γιατί», το «πότε», το «πόσο» και το «πώς»